

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 685/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Garom, Štefánikova 14, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní sp. zn. 38P/343/2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 24. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“). Tiež navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznať finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa návrhom z 9. júna 2021 doručeným okresnému súdu 10. júna 2021 domáhala podľa nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti vyhotovenia písomností potrebných pre vymáhanie výživného na maloleté dieťa (dcéru) v zahraničí. Domáhala sa rovnopisu a výpisu z rozsudku okresného súdu č. k. 38P/343/2017 z 9. decembra 2020 v troch vyhotoveniach.

3. Sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu 15. februára 2022 zistila, že okresný súd žiadne podanie z 9. júna 2021 neeviduje a usmernil ju, aby podala nový návrh. Sťažovateľka sa sťažnosťami na postup okresného súdu 23. februára 2022 a 18. mája 2022 neúspešne domáhala

nápravy. Dňa 28. septembra 2022 doplnila svoje podanie z 9. júna 2022 aj o vyhotovenie rovnopisu a výpisu z rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/69/2021 z 15. júna 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta, že do podania ústavnej sťažnosti nedostala odpoveď na podané sťažnosti a že po viac ako roku a štyroch mesiacoch od podania návrhu jej boli 19. októbra 2022 doručené požadované písomnosti, a to aj tak bez odtlačku pečiatky právoplatnosti a vykonateľnosti na žiadaných rozhodnutiach.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval intenzitou významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

6. Podstata ústavnej sťažnosti spočíva v námietke sťažovateľky o vzniku zbytočných priet'ahov na okresnom súde v rámci konania o vyhotovení písomností potrebných pre vymáhanie výživného pre jej maloletú dcéru v zahraničí, jeho nečinnosťou v rámci prešetrenia podaných sťažnosti na postup v namietanom konaní a tiež nesústreďenou činnosťou neúplným doručovaním požadovaných písomností. Ústavný súd pri hodnotení okolností tohto prípadu a predovšetkým pri posudzovaní dĺžky konania zhodne s Európskym súdom pre ľudské práva (napr. H. v. United Kingdom z 8. 7. 1987) prihliadol aj na povahu veci dotýkajúceho sa ochrany záujmov maloletého dieťaťa a jeho osobného statusu, ktoré si vo všeobecnosti vyžadujú postup súdu s osobitnou starostlivosťou (m. m. II. ÚS 33/99, I. ÚS 53/02). Povaha tohto konania preto podmieňovala prísnejšie hodnotenie jeho priebehu ústavným súdom z toho hľadiska, či v ňom došlo nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou k zbytočným priet'ahom (m. m. I. ÚS 419/2015).

7. Ústavný súd 25. októbra 2022 požiadal okresný súd o poskytnutie súčinnosti a o ozrejenie skutkového stavu v namietanom konaní. Vyšší súdny úradník okresného súdu vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 21. novembra 2022 uviedol, že situácia sťažovateľky bola riešená v rámci odpovede okresného súdu z 28. októbra 2022 na jej podané sťažnosti a vyhodnotená ako nedôvodná. Lustráciou v súdnom systéme bolo zistené, že návrh sťažovateľky z 9. júna 2021 nebol evidovaný a jeho písomné vyhotovenie sa nenachádzalo ani v kancelárii. Túto skutočnosť vzala sťažovateľka na vedomie a po vzájomnej dohode uviedla, že medzičasom došlo k rozhodnutiu krajského súdu o podanom odvolaní otca maloletej dcéry, preto podá nový návrh, a tak pôvodný návrh bude potrebné považovať za bezpredmetný. Nový návrh sťažovateľky bol okresnému súdu doručený 29. septembra 2022, v nadväznosti na ktorý boli 13. októbra 2022 vypracované

požadované písomnosti. Keďže požadované písomnosti boli sťažovateľke doručené bez odtlačku pečiatky právoplatnosti a vykonateľnosti, bola kancelárii 9. novembra 2022 daná úprava na doručenie písomností už spolu s odtlačkom pečiatky právoplatnosti a vykonateľnosti. Návrh sťažovateľky bol tak vybavený 9. novembra 2022.

8. Postup okresného súdu v namietanom konaní nebol ideálny a bez prieťahov. Sťažovateľka k podanej ústavnej sťažnosti priložila aj kópiu návrhu z 9. júna 2021 s podacou pečiatkou okresného súdu z 10. júna 2021. Okresnému súdu tak vzhľadom na uvedené vyjadrenie možno vytknúť nesústredenú činnosť pri prijímaní a spracovaní návrhu sťažovateľky. Intenzita porušenia uplatnených práv však napriek konštatovaným skutočnostiam s prihliadnutím na všetky okolnosti namietaného konania nedosiahla podľa názoru ústavného súdu taký stupeň závažnosti, ktorý by mohol jednoznačne viesť k záveru o porušení ústavy a ňou normovaného základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nedostatok právnej istoty z časovo neakceptovateľného nedosiahnutia navrhovaného výsledku pred všeobecným súdom predstavuje tzv. iný zásah a jeho odstránenie má vplyv na posúdenie veci. Z vyjadrenia okresného súdu je zrejmé, že sťažovateľka v súčasnosti už disponuje všetkými vyžiadanými písomnosťami, čo má za následok odstránenie stavu jej právnej neistoty (porov. III. ÚS 83/2021). Vo vzťahu k čl. 46 ods. 1 ústavy ústavný súd pre úplnosť konštatuje, že dodržiavanie zákonom ustanovených lehôt všeobecným súdom nespadá pod ochranu garantovanú čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 67/06), ale čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

9. Z uvedených dôvodov ústavný súd dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená, čo viedlo ústavný súd k jej odmietnutiu [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2022

Peter Straka
predseda senátu